

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen vi interesserer os meget for det cypriotiske spørgsmål. Det er et meget vigtigt spørgsmål at få løst. Fra 1974 har det jo været en delt ø, hvor den nordlige del blev besat af Tyrkiet – den tyrkiske hær – på grund af overgreb mod den tyrkiske befolkning fra den græske befolknings side – sådan blev det oplevet – og derfor rykkede man ind og sikrede det nordlige område, hvor et mindretal af befolkningen bor, men på et stort område. Så har man så prøvet at få genforenet øen.

Det, vi håber på fra EU's side med modtagelsen af forslaget om, at Cypern kan være kandidatland, og det er jo så EU's, det er vores, det er formandskabets håb – og vi har sagt, at det vil lette situationen betydeligt, når vi skal vurdere til sidst, om Cypern kan blive medlem, om og at man har genforenet øen – er, at det har den virkning, at kræfterne sættes ind for at få gennemført en genforening.

Det har også haft den virkning, at lederen af tyrkisk-cyprioterne, Denktash, i januar måned tog kontakt til den græsk-cypriotiske side, til Clerides, for at få optaget forhandlinger for en genforening.

Jeg var dernede i februar måned og talte med begge parter plus med FN's repræsentant på øen, som jo prøver at formidle forhandlingerne. Disse forhandlinger har kørt, og så vidt jeg er orienteret, er de ikke kommet ret langt. Der er stillet forslag fra begge sider, forskellige statsdannelsesmodeller, forbundsmodeller, er på bordet, og de er ikke blevet enige om dem. Jeg synes personlig, at de forbundsmodeller, der foreligger, ikke burde være så langt fra hinanden, at det burde være umuligt at nå målet.

Flertallet af den tyrkisk-cypriotiske befolkning – jeg tror, det er 70 pct. i meningsmålingerne – ønsker en genforening, men Denktash vil have en genforening, som sikrer, at det mindretal ikke reelt politisk kan blive kørt over ende af det græske flertal.

EU's holdning under det her forløb er, at formandskabet ikke skal gå ind og blande sig i forhandlingerne på indeværende tidspunkt, fordi det er FN, der står for dem, og derfor skal der ikke være for mange kokke på den ø for øjeblikket. FN er – nu er min taletid udløbet, men hvis jeg skal komme med et nyt svar, kan jeg følge op på det – aktivt i gang med vores støtte.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil takke for svaret og følge op med, at det, som jeg i hvert fald kunne høre dernede, var, at hovedproblemet ikke ligger hos tyrkisk-cyprioterne – altså cyprioterne, hvad enten de er tyrkiske eller græske, er indstillet på, at det her skal lykkes og i en eller anden føderationsmodel, altså meget tæt på en statsmodel – og ikke en konføderation, men altså en, der er tæt på det.

Men når problemet er Tyrkiet, hvor den tyrkiske indflytning af tyrkere fra den anatolske højlette jo næsten er ved at overstemme det tyrkisk-cypriotiske indbyggertal, og hvor hovedaktøren, altså den, der er mest interessant at have fingre i, er Tyrkiet og Tyrkiets rolle i det – og nu ved jeg godt, at jeg bevæger mig hen i nærheden af noget, hvor der er grænser for, hvad ministeren kan svare på her – vil det være godt at høre, hvordan man har den vinkel inde i de samtaler, der måtte finde sted med Tyrkiet i øjeblikket.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er også den vinkel inde, naturligvis. Der er jo flere parter i sagen. Græsk-cyprioterne har selvfølgelig kontakt med Grækenland, som er medlem af EU, tyrkisk-cyprioterne har kontakt til Tyrkiet, som gerne vil ind i EU. Og det er klart, at der kommer så pludselig det tyrkisk-cypriotiske område til at spille en rolle for, hvordan forhandlingsforløbet set fra tyrkisk side kunne udvikle sig mest opportunt.

Vi har talt om det tyrkisk-cypriotiske problem med Tyrkiet. Jeg havde et møde med den nye tyrkiske udenrigsminister under FN's generalforsamling i New York, hvor vi simpelt hen havde et helt møde om det problem, og jeg har naturligvis også talt med den græske statsminister for nylig om det problem.

Men igen understreger jeg, at jeg ikke skal komme med forhandlingsløsninger, det er ikke opgaven, det er vi faktisk blevet bedt om ikke at levere, for vi skal ikke gå FN i bedene.

Så jeg vil ikke udpege én speciel synder i det her. Jeg har talt med alle parterne, og jeg synes faktisk, at de burde være så tæt på hinanden – det har jeg sagt til begge parter – at de må være i stand til at lave det. Men vi afventer FN som fødselshjælper, og det sker efter det tyrkiske valg den 3. november, går jeg ud fra.

KI. 12.35

Margrete Auken (SF):

Jeg fik den store ære næsten at blive heltinden dernede, fordi jeg jo kom fra det der prægtige